

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΘ' (ΕΞΑΜΗΝΟ Α')

Ἀθήνα, 15 τοῦ Θεριστῆ 1922

ΑΡΙΘ. 763 (ΦΥΛ. 12)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ (Δαυρίδης). Ἀπὸ τοὺς παλιούς Σκοπούς : (Παλιὸ περβόλι, ὁ Γυρισμὸς τοῦ Καπετανίου, ἢ ε. Μελλόνουφι, Τρεῖς Ἀδερφές).	ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ : Θλασσοπάλευμα. Μ ΦΙΑΛΗΝΤΑΣ : Ἐπιμολογικά : Μοναχός. ΗΑ Φ. ΗΑΙΟΥ : Θεατρικὰ Σημειώματα : Ἡ Μητέρα ΜΗΤΣΟΣ ΑΝΘΕΜΗΣ : Τὸ κρῖμα. (συνέχεια) Α ΛΕΧ. ΣΤΕΙΝΜΕΝΤΖ : Τὸ ἔργο τοῦ Βένετικινδ. ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ : Ξένη Φιλολο- γία — Χωρὶς Γραμματόσημο.
ΠΕΤΡΟΣ ΓΑΛΗΝΟΣ : Γυρίζοντας.	
ΔΩΡΑ ΜΟΑΤΣΟΥ : Σιωπὴ βραδυά.	
ΖΑΝ ΖΩΡΕΣ : Τολστόης. (Συνέχεια καὶ τέλος).	

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΛΙΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Στὸν ποιητὴ
ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ

ΠΑΛΙΟ ΠΕΡΒΟΛΙ

Χτύπησα· ξαναχτύπησα : Κλεισμένη ἢ ἀλόπορτά σου
Κῆπε ἀνθισμένε μου· κ' ἐγὼ μένω στὴν ἔρημη στράτα.
Ποιὸς νὰ μ' ἀνοίξει ; Ζήτησα νὰ μπῶ καὶ μοῦταν : Στάσου !
Κ' ἢ περβολάρισσα ἄλλαξε· κι' ἄλλη ἔχεις κλειδοκράτα.

Τ' ἀμμόστρωτα δρομάκια σου ροῦγες πλατιές γιὰ μένα·
Κ' ἢ στέρνα τοῦ συντριβανοῦ μιά θάλασσα πλατειά.
Τρεχαντηράκια χάρινα μὲ τὰ πανιά ἀπλωμένα
Τ' ἀρμένιζα, καὶ θάρρεβα πῶς πάω στὴν ξεντειά.

Ρόδα καὶ γιούλια, κυκλαμιές, γαρούφαλλα, ζουμπούλια !..
Μ' ἀπ' ὄλα μοσκοβόλαγες, κ' εἰσὺν χαρὰ καὶ βιός μου
Κοπέλλα τῆς περβολαριάς : Ἀστρί, φεγγάρι, πούλια :...
Κλωνάρι· δροσοστάλαχτο, βασιλικοῦ καὶ δυόσμου.

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΥ

Καπετάνισσα : Σοῦ φέρνω ἀπὸ τὴν Πόλη φορεσιά,
Κεχριμπάρια, τζοβαίρια, μέσα ἀπ' τὴν ὄντεσσα !
Νὰ λαμποκοπᾶς καλή μου σὰ θὰ πᾶς στὴν ἐκκλησιά,
σάν τὴ χαραυγὴ ἢ δροσιά : Κ' ἔγια-λέσα !

Κεῖ στά ξένα κάποιον βράδι ποὺ μὲ κέρναγε κρασί
μοῦδειξε κοράλια χεῖλια — πειρασμὸ ἢ μαργιόλα—
μιά ξανθούλα : Μὰ τῆς εἶπα — Κοραλένια ὅπως ἐσὺ
ἔχει μιά ἄλλη στὸ νησί ! Κ' ἔγια μόλα !

Λίγο βόθησε Ἄη-Νικόλα μαστραλάκι νὰ στρωθεῖ
Κ' ἔτσι ἀρχήτερα νὰ μποῦμε στὸ λιμάνι μέσα :
Δυὸ ματάκια νὰ στεγνώσουν, μιά καρδιά νὰ στερωθεῖ
ἀπ' τὸν πόνο τὸ βαθύ : Κ' ἔγια λέσα !